

ΙΑΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΩΤΗΝΗΣ

ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Γ. ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον, πρότινη ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, συνέρχονται εἰς Νέα Μουδανιά, εἰς γενικὴν συνέλευσιν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τοῦ Νομοῦ μας, εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἐνώσεως αὐτῶν.

Ἡ δὲ διοίκησις τῆς Ἐνώσεως, ἀποδίδουσα καὶ αὕτῃ τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐλύγῳ γενικὴν συνέλευσιν, δὲν παρέλειψε νὰ προσκαλέσῃ εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλους παράγοντας τοῦ τόπου, διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐργασίας τῆς.

Πρὸιν ὅμως εὑρεθῶνται εἰς τὴν αἴθουσαν ἑκείνην, ὁφείλομεν νὰ εἴπωμεν τὴν γνώμην μας ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὡς ἔχοντες καὶ ἡμεῖς καθὼς καὶ πᾶς τις ἐν τῷ τόπῳ μας εὑρισκόμενος εἰς ὑπεύθυνον θέσιν, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντέλεσμεν κατὰ τὸ δυνατόν, εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τῶν ἀγροτῶν μας.

Ἄρχόμενοι λοιπὸν ἀπὸ τὰ θέματα, τὰ ὅποια θὰ ἀπασχολήσουν τὴν γενικὴν συνέλευσιν, οἶσα τούλαχιστον ἐμφανίζονται εἰς τὴν ἐπίσημον πρόσκλησιν τῆς Ἐνώσεως, ἀληθῶς πιστεύομεν καὶ εἰλικρινῶς εὐχόμενα, διὰ ἡ ἐπὶ τούτων ἔρευνα τῶν ἀντιπροσώπων ὅτι λάβουν γνῶσιν αὐτῶν τουλάχιστον οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι ἀγρόται μας.

Καθ' ὅμοιον τρόπον δέοντα νὰ μεριμνήσῃ ἡ διοίκησις τῆς Ἐνώσεως, καὶ διὰ τοὺς ὑπὸ ἔγκρισιν ἰσολογισμοὺς τῶν ἐτῶν τοῦ 1955 καὶ 1956, καθὼς καὶ διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1957—58, διότι καὶ τούτων τὸ περιεχόμενον εἶναι πολύμορφον καὶ οὐσιῶδες.

Διὰ τὰ ἄλλα θέματα, ἃν καὶ ταῦτα δὲν στεροῦνται σημασίας, δὲν θὰ εἶναι δύσκολον νὰ ἀποφανθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι ἀντικειμενικῶς, διότι οὔτε ἔκτασιν δαπανῶν παρουσιάζουν ταῦτα, ἄλλ' οὔτε καὶ πλοκὴν κατὰ τὴν ἐν γένει διάταξιν τῶν.

Ἄλλα καὶ διὰ ταῦτα ὄφει λομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων, διότι ἀποβλέποντες εἰς τὴν φυσικὴν τῶν σειράν, διὰ νὰ προστατεύσωμεν αὐτοὺς τούτους τοὺς ὑπολόγους ἀπὸ πάσης ἀδίκου κατὰ τούτων προσβολῆς καὶ περισκέψεως.

Δὲν ἔχομεν καμμίαν πρόθεσιν κατὰ τῆς διοικήσεως τῆς

Ἐνώσεως. Ἀλλ' εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, νὰ τοποθετοῦμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν φυσικὴν τῶν σειράν, διὰ νὰ προστατεύσωμεν αὐτοὺς τούτους τοὺς ὑπολόγους ἀπὸ πάσης ἀδίκου κατὰ τούτων προσβολῆς καὶ πρόσθετης προσβολῆς.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶν.

Οὕτως δίδοντες ἴδιαιτέραν

σημασίαν εἰς τὴν λογοδοσίαν

τῶν συμβουλίων τῆς Ἐνώσεως

ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν περιπατητῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως

τῶν συνεταιρισμῶ

= ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ =

Η γίδα κι' δύνατος.

Κάποιος έθρεψε μιά γίδα κι' ένα γάιδαρο. «Η γίδα ζήλεψε τό γάιδαρο έπειδη τού έβαζαν πολύ φαΐ και τού έλεγε: «Ατέλειωτα είναι τά βάσανά σου» τή μιά γύρισμα τού μόνου, την άλλη φρότωμα». και τὸν δράμηνεν νὰ κάμει πώς τὸν ἔπιασε σεληνιασμὸς και νὰ πέσει σ' ένα λάκκο νὰ ξεκουραστεῖ. «Εκείνος τὴν πίστεψε κι' ἔπεισε και κατασκίστηκε. Τὸ ἀφεντικὸ φώναξε τὸ γιατρὸ νὰ τὸν κοιτάξει. Αὐτὸς διόρισε νὰ τὸν ποτίσουν ἔγχυμα ἀπὸ γιδίσιο πλεμόνι και θὰ γίνει, εἶπε, καλά. «Εσφαξαν λοιπὸν τὴ γίδα και γιάτρεψαν τὸ γάιδαρο.

Όποιος μελετᾶ μὲ δόλο τὸ κακὸ τοῦ ἀλλούνον, ἀνοίγει τὸ δρόμο στὴ δικὴ του δυστυχία.

Οι νόκοροι κι' η πέρδικα.

Ένας ποὺ είχε στὸ σπίτι του κούρους ἀγόρασε μιὰ ἡμερη πέρδικα, ποὺ εἶδε κάποιον νὰ τὴν πουλᾷ, και τὴν ἔφερε στὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴ φέψῃ μὲ τοὺς κοκόρους μαζὶ. Αὐτὸς δρῶς τὴν τσιμούσαν και τὴν ἔδιωχναν κι' η πέρδικα ήταν κακοκαρδισμένη, γιατὶ θυρρούσε πώς τὴν περιφρονούσαν, ἐπειδὴ είναι ἀπὸ ἄλλη ωράσα. «Ἐπειτ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶδε τὸν κοκόρους ποὺ πιάστηκαν ἀναμεταξὺ τους και πάλευαν ὕσπου τὸν ἔτρεχαν τὰ αἷματα. Τότε η πέρδικα εἶπε μέσα της: «δὲ μοῦ κακοφαίνεται πιὰ ποὺ μὲ τουμοῦν, ἀφοῦ δὲν κρατιοῦνται παρὰ πιάνονται κι' ἀναμεταξὺ τοὺς».

Ο μύθος δείχνει πώς οἱ φρόνιμοι σηκώνουν πιὸ εὔχολῳ τὸ προσβύλες, δταν δοῦν πώς αὐτὸι ποὺ τὸν προσβάλλουν δὲ σέβονται οὔτε τοὺς δικούς τους.

Ο ἀστρονόμος.

Ένας ἀστρονόμος είχε τὴ συνήθεια νὰ βγαίνει ἔξω τὰ βράδια και νὰ παρατηρεῖ τὸ ἀστρα. Κάποτε, περιβιβάζοντας στὰ περίχωρα, μὲ τὸ νοῦ του στὸν οὐρανό, ἐπεισ ἀφορημένος σ' ἔνα πηγάδι. «Ἐλλαίγε και φώναζε, κι' ένας περαστικός, ἀκούοντας τὸν ἀναστεναγμούς του, πήγε κοντὰ και, σὰν ἔαθε τὶ εἶχε γίνει, τοῦ λέει: «Εσύ, φίλο μου, προσπαθεῖς νὰ δεῖς δσα είναι στὸν οὐρανό, κι' αὐτὰ ποὺ είναι στὴ γῆ δὲν τὰ βλέπεις;»

Αὐτὸς τὸ μύθο μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ἔφαρμοσει σ' ἔκεινους τὸν ἀνθρώπους ποὺ μεγαλοπιάνονται γιὰ ἀλλόκοτα πράματα, ἐνῶ δὲν είναι δεῖται οὔτε γιὰ τὰ συνηθισμένα ποὺ κάνουν οἱ ἄλλοι.

Ο γεωργὸς κι' η τύχη.

Ένας γεωργὸς σκάβοντας βρήκε χρυσάφι. Κάθε μέρα λοιπὸν πρόσφερε στὴ γῆ, μὲ τὴ σκέψη πώς έκείνη τοῦ ἔκαμε τὸ καλό. Μὰ τοῦ παρουσιάστηκε ἡ τύχη και τού εἶπε: «γιατί, φίλε μου, λές πώς είναι

δῶρα τῆς γῆς τὰ δῶρα τὰ δικά μου, ποὺ ἔγω σοῦ τὰ δῶρα στὸν τας νὰ σὲ κάμω πλούσιο;» Αν δυνατὸς ἀλλάξουν οἱ καιροὶ κι' οὐτὸς τὸ χρυσάφι περάσει σὲ ἄλλα χέρια, κέρω πώς τότε μ' ἔμενα θὰ τὰ βάσανά σου» τὴ μιὰ γύρισμα τοῦ μόνου, την ἄλλη φρότωμα». και τὸν δράμηνεν νὰ κάμει πώς τὸν ἔπιασε σεληνιασμὸς και νὰ πέσει σ' ένα λάκκο νὰ ξεκουραστεῖ. «Εκείνος τὴν πίστεψε κι' ἔπεισε και κατασκίστηκε. Τὸ ἀφεντικὸ φώναξε τὸ γιατρὸ νὰ τὸν κοιτάξει. Αὐτὸς διόρισε νὰ τὸν ποτίσουν ἔγχυμα ἀπὸ γιδίσιο πλεμόνι και θὰ γίνει, εἶπε, καλά. «Εσφαξαν λοιπὸν τὴ γίδα και γιάτρεψαν τὸ γάιδαρο.

Όποιος μελετᾶ μὲ δόλο τὸ κακὸ τοῦ ἀλλούνον, ἀνοίγει τὸ δρόμο στὴ δικὴ του δυστυχία.

Οι νόκοροι κι' η πέρδικα.

Ένας ποὺ είχε στὸ σπίτι του κούρους ἀγόρασε μιὰ ἡμερη πέρδικα, ποὺ εἶδε κάποιον νὰ τὴν πουλᾷ, και τὴν ἔφερε στὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴ φέψῃ μὲ τοὺς κοκόρους μαζὶ. Αὐτὸς δρῶς τὴν τσιμούσαν και τὴν ἔδιωχναν κι' η πέρδικα ήταν κακοκαρδισμένη, γιατὶ θυρρούσε πώς τὴν περιφρονούσαν, ἐπειδὴ είναι ἀπὸ ἄλλη ωράσα. «Ἐπειτ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶδε τὸν κοκόρους ποὺ πιάστηκαν ἀναμεταξὺ τους και πάλευαν ὕσπου τὸν ἔτρεχαν τὰ αἷματα. Τότε η πέρδικα εἶπε μέσα της: «δὲ μοῦ κακοφαίνεται πιὰ ποὺ μὲ τουμοῦν, ἀφοῦ δὲν κρατιοῦνται παρὰ πιάνονται κι' ἀναμεταξὺ τοὺς».

Ο μύθος δείχνει πώς οἱ φρόνιμοι σηκώνουν πιὸ εὔχολῳ τὸ προσβύλες, δταν δοῦν πώς αὐτὸι ποὺ τὸν προσβάλλουν δὲ σέβονται οὔτε τοὺς δικούς τους.

Ο ἀστρονόμος.

Ένας ἀστρονόμος είχε τὴ συνήθεια νὰ βγαίνει ἔξω τὰ βράδια και νὰ παρατηρεῖ τὸ ἀστρα. Κάποτε, περιβιβάζοντας στὰ περίχωρα, μὲ τὸ νοῦ του στὸν οὐρανό, ἐπεισ ἀφορημένος σ' ἔνα πηγάδι. «Ἐλλαίγε και φώναζε, κι' ένας περαστικός, ἀκούοντας τὸν ἀναστεναγμούς του, πήγε κοντὰ και, σὰν ἔαθε τὶ εἶχε γίνει, τοῦ λέει: «Εσύ, φίλο μου, προσπαθεῖς νὰ δεῖς δσα είναι στὸν οὐρανό, κι' αὐτὰ ποὺ είναι στὴ γῆ δὲν τὰ βλέπεις;»

Αὐτὸς τὸ μύθο μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ἔφαρμοσει σ' ἔκεινους τὸν ἀνθρώπους ποὺ μεγαλοπιάνονται γιὰ ἀλλόκοτα πράματα, ἐνῶ δὲν είναι δεῖται οὔτε γιὰ τὰ συνηθισμένα ποὺ κάνουν οἱ ἄλλοι.

Ο γεωργὸς κι' η τύχη.

Ένας γεωργὸς σκάβοντας βρήκε χρυσάφι. Κάθε μέρα λοιπὸν πρόσφερε στὴ γῆ, μὲ τὴ σκέψη πώς έκείνη τοῦ ἔκαμε τὸ καλό. Μὰ τοῦ παρουσιάστηκε ἡ τύχη και τού εἶπε: «γιατί, φίλε μου, λές πώς είναι

δῶρα τῆς γῆς τὰ δῶρα τὰ δικά μου, ποὺ ἔγω σοῦ τὰ δῶρα στὸν τας νὰ σὲ κάμω πλούσιο;» Αν δυνατὸς ἀλλάξουν οἱ καιροὶ κι' οὐτὸς τὸ χρυσάφι περάσει σὲ ἄλλα χέρια, κέρω πώς τότε μ' ἔμενα θὰ τὰ βάσανά σου» τὴ μιὰ γύρισμα τοῦ μόνου, την ἄλλη φρότωμα». και τὸν δράμηνεν νὰ κάμει πώς τὸν ἔπιασε σεληνιασμὸς και πάλευαν ὕσπου τὸν ἔτρεχαν τὰ αἷματα. Τότε η πέρδικα εἶπε μέσα της: «δὲ μοῦ κακοφαίνεται πιὰ ποὺ μὲ τουμοῦν, ἀφοῦ δὲν κρατιοῦνται παρὰ πιάνονται κι' ἀναμεταξὺ τοὺς».

Ο μύθος δείχνει πώς οἱ φρόνιμοι σηκώνουν πιὸ εὔχολῳ τὸ προσβύλες, δταν δοῦν πώς αὐτὸι ποὺ τὸν προσβάλλουν δὲ σέβονται οὔτε τοὺς δικούς τους.

Ο ἀστρονόμος.

Ένας ἀστρονόμος είχε στὸ σπίτι του κούρους ἀγόρασε μιὰ ἡμερη πέρδικα, ποὺ εἶδε κάποιον νὰ τὴν πουλᾷ, και τὴν ἔφερε στὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴ φέψῃ μὲ τοὺς κοκόρους μαζὶ. Αὐτὸς δρῶς τὴν τσιμούσαν και τὴν ἔδιωχναν κι' η πέρδικα ήταν κακοκαρδισμένη, γιατὶ θυρρούσε πώς τὴν περιφρονούσαν, ἐπειδὴ είναι ἀπὸ ἄλλη ωράσα. «Ἐπειτ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶδε τὸν κοκόρους ποὺ πιάστηκαν ἀναμεταξὺ τους και πάλευαν ὕσπου τὸν ἔτρεχαν τὰ αἷματα. Τότε η πέρδικα εἶπε μέσα της: «δὲ μοῦ κακοφαίνεται πιὰ ποὺ μὲ τουμοῦν, ἀφοῦ δὲν κρατιοῦνται παρὰ πιάνονται κι' ἀναμεταξὺ τοὺς».

Ο μύθος δείχνει πώς οἱ φρόνιμοι σηκώνουν πιὸ εὔχολῳ τὸ προσβύλες, δταν δοῦν πώς αὐτὸι ποὺ τὸν προσβάλλουν δὲ σέβονται οὔτε τοὺς δικούς τους.

Ο ἀστρονόμος.

Ένας ἀστρονόμος είχε στὸ σπίτι του κούρους ἀγόρασε μιὰ ἡμερη πέρδικα, ποὺ εἶδε κάποιον νὰ τὴν πουλᾷ, και τὴν ἔφερε στὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴ φέψῃ μὲ τοὺς κοκόρους μαζὶ. Αὐτὸς δρῶς τὴν τσιμούσαν και τὴν ἔδιωχναν κι' η πέρδικα ήταν κακοκαρδισμένη, γιατὶ θυρρούσε πώς τὴν περιφρονούσαν, ἐπειδὴ είναι ἀπὸ ἄλλη ωράσα. «Ἐπειτ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶδε τὸν κοκόρους ποὺ πιάστηκαν ἀναμεταξὺ τους και πάλευαν ὕσπου τὸν ἔτρεχαν τὰ αἷματα. Τότε η πέρδικα εἶπε μέσα της: «δὲ μοῦ κακοφαίνεται πιὰ ποὺ μὲ τουμοῦν, ἀφοῦ δὲν κρατιοῦνται παρὰ πιάνονται κι' ἀναμεταξὺ τοὺς».

Ο μύθος δείχνει πώς οἱ φρόνιμοι σηκώνουν πιὸ εὔχολῳ τὸ προσβύλες, δταν δοῦν πώς αὐτὸι ποὺ τὸν προσβάλλουν δὲ σέβονται οὔτε τοὺς δικούς τους.

Ο ἀστρονόμος.

Ένας ἀστρονόμος είχε στὸ σπίτι του κούρους ἀγόρασε μιὰ ἡμερη πέρδικα, ποὺ εἶδε κάποιον νὰ τὴν πουλᾷ, και τὴν ἔφερε στὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴ φέψῃ μὲ τοὺς κοκόρους μαζὶ. Αὐτὸς δρῶς τὴν τσιμούσαν και τὴν ἔδιωχναν κι' η πέρδικα ήταν κακοκαρδισμένη, γιατὶ θυρρούσε πώς τὴν περιφρονούσαν, ἐπειδὴ είναι ἀπὸ ἄλλη ωράσα. «Ἐπειτ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶδε τὸν κοκόρους ποὺ πιάστηκαν ἀναμεταξὺ τους και πάλευαν ὕσπου τὸν ἔτρεχαν τὰ αἷματα. Τότε η πέρδικα εἶπε μέσα της: «δὲ μοῦ κακοφαίνεται πιὰ ποὺ μὲ τουμοῦν, ἀφοῦ δὲν κρατιοῦνται παρὰ πιάνονται κι' ἀναμεταξὺ τοὺς».

Ο μύθος δείχνει πώς οἱ φρόνιμοι σηκώνουν πιὸ εὔχολῳ τὸ προσβύλες, δταν δοῦν πώς αὐτὸι ποὺ τὸν προσβάλλουν δὲ σέβονται οὔτε τοὺς δικούς τους.

Ο ἀστρονόμος.

Ένας ἀστρονόμος είχε στὸ σπίτι του κούρους ἀγόρασε μιὰ ἡμερη πέρδικα, ποὺ εἶδε κάποιον νὰ τὴν πουλᾷ, και τὴν ἔφερε στὸ σπίτι γιὰ νὰ τὴ φέψῃ μὲ τοὺς κοκόρους μαζὶ. Αὐτὸς δρῶς τὴν τσιμούσαν και τὴν ἔδιωχναν κι' η πέρδικα ήταν κακοκαρδισμένη, γιατὶ θυρρούσε πώς τὴν περιφρονούσαν, ἐπειδὴ είναι ἀπὸ ἄλλη ωράσα. «Ἐπειτ' ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶδε τὸν κοκόρους ποὺ πιάστηκαν ἀναμεταξὺ τους και πάλευαν ὕσπου τὸν ἔτρεχαν τὰ αἷματα. Τότε η πέρδικα εἶπε μέσα της: «δὲ μοῦ κακοφαίνεται πιὰ ποὺ μὲ τουμοῦν, ἀφοῦ δὲν κρατιοῦνται παρὰ πιάνονται κ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ιδιωτῶν Δραχ. 60
Κοινοτήτων > 150
Διαφ. Οργανισμῶν > 150
Έξιστερικοῦ Δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικά ζητήματα δωρεάν. Σένας
δημοσιεύεις, πλευρικασμοί,
άγγελίας ακλ. δεκ. 3 κατά στίχου
Υπενθύμιση: Η ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα η
μή, δὲν έπιστρέφονται.

ΑΠΛΗΠΟΓΡΑΦΙΑ | ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ελήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κατωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τὸν δόποιν εὐχαριστοῦμεν.

Ορμυλίας: οἱ κ. κ. Ἰωάν. Τσινᾶς, Ἀγαπητὸς Ἀγαπητοῦ, Κωνστ. Τσαμούρης, Χριστ. Πάνος, Δημ. Γερακούδης, Δημ. Γουργούρης, Γεώργ. Μαρδάκης, Δημ. Σταματόδης, Σπύρος Στάλιος, Αύγερ. Γουργούρης.

Νικήτης: οἱ κ. κ. Σαραφ. Καλέας, Δημ. Κρητής, Ἱερεὺς Καζάνης.

Ἄγ. Νικολάου: οἱ κ. κ. Ἀστερ. Ζηνώζης, Ἀγγελος Κυριαζῆς, Ἰωάν. Α. Μουταυτοῦ, Ξενοφῶν Τσεκούρας, Γεώργ. Ψαρογιάννης, Θεοδ. Μουταυτοῦ, Δημ. Α. Καρράς, Καλικρατίδας Ἀρσένης.

Μεταμορφώσεως: οἱ κ. Κωνστ. Κενταρίδης.

Βατοπεδίου: οἱ κ. Χαραλ. Χαλεπῆς.

Ἀρναίας: οἱ κ. κ. Δημ. Ναζίρης, Δημ. Θεοδωρόπουλος, Κωνστ. Α. ποστολοῦδας.

Ταξιάρχου: οἱ κ. κ. Τριανταφ. Π. Τσιολάκης, Αθαν. Μελανδίνος.

Σανών: ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Βάθδου: οἱ κ. κ. Σταμ. Τσάτσαρης, Ἀθαν. Καραπαναγιώτης, Ἰωάν. Α. Χαλκιδικῆς.

Συκιδῆς: οἱ κ. κ. Νικ. Λαμπρινούδης, Γεώργ. Χριστοδούλου, Δημ. Δαλιανᾶς, Δημ. Δρόσος.

Γερακινῆς: οἱ κ. Κωνστ. Κοσμᾶς, Σανών: οἱ κ. κ. Νικολ. Μυλωνᾶς, Δημ. Παπαδήλης.

Θεσνίκης: οἱ κ. κ. Κύρκος Κοσμᾶς, Ἰωάν. Μαυρογιάννης, Γεώργ. Ἀλέγρας, Β. Παπαμόσχου, Γεώργ. Ἐμμανουήλ, Ἀστέρ. Νάκος καὶ αἱ κ. κ. Ναυσικά Κοζύρη, Τασούλα Τσανάκα Ἀθηνῶν: ή κ. Ἀννα Δέλλιος.

Παλαιοκάστρου: οἱ ιερεὺς Παπαθανάσιος.

Παλαιοκάμης—Σερρῶν: οἱ κ. Κωνσταντίνος Κορδόπουλος.

Πλανῶν: οἱ κ. Σπύρ. Κάσσανδρος.

Ν. Σκιώνης: οἱ κ. Ἰωάν. Παπαμιχάλη.

Πολυγύρου: οἱ κ. Χαρίτων Δοῦκος, Δημ. Καρπούζας, Χρ. Π. Σχοινᾶς, Θεόδ. Γ. Κάλφας, Ἀστερ. Λιάλιος, Κωνστ. Μαγδάλης, Ἰωάν. Καραβλαχιώτης, Νικόλαος Τσακνῆς, Γεώργιος Δέλλιος καὶ οἱ Δικηγορικός Σύλλογος.

Νεοχωρίου: οἱ κ. Ἀλεξ. Ξενάριος, Ν. Όλύνθου: οἱ κ. Ἰωάν. Παρτάλης Φούρκας: οἱ κ. Ἀχιλ. Κυπαρισσούδης.

Παρθενῶνος: οἱ ιερεὺς Τραβαλιάρης.

Κασσάνδρας: οἱ κ. Ξενοφῶν Τριανταφύλλου.

Παλαιοχώρας: οἱ κ. κ. Φιλ. Καρβατός, Παύλος Βαρβαριώτης, Χρ. Δελτηρίστος.

Ριζῶν: οἱ κ. κ. Μιχ. Μιχαλούδης, Γεώργ. Καραμανώλης.

Άγ. Προδρόμου: οἱ κ. Γεώρ. Ἀβράμης.

Ιερισσοῦ: οἱ κ. Αθαν. Μαρίνος.

Ζαγκλιβερίου: οἱ κ. Γεώργ. Σαμαρᾶς.

Άλεξανδρουπόλεως: οἱ κ. Βασίλ. Μπαρῆς.

Βεροίας: οἱ κ. Κωνστ. Βογιατζῆς, Ν. Τριγλίας: οἱ κ. Ελευθ. Παπαδόπουλος.

Ξάνθης: οἱ κ. Νικόλαος Κοτσιάνης.

Στρατωνίου: οἱ κ. Γεώργιος Παπαζούλου.

Παρθενῶνος: οἱ κ. Ξενοφῶν Λευβαδιώτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΝΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ

Ακτῖνες X
Διευθυντής Α. Παθολ. Κλινικῆς
Ν. Σ. Ασβεστοχωρίου
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 104 — ΤΗΛ. 72-403
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΕΚΜΙΣΘΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΥ ΒΑΒΔΟΥ

— 4ον — (τελειωταῖον)

6.—Οσον ἀφορᾶ, τὰς ὅποιας τῆς ἔταιρίας ἐκτελεσθησομένας νέας ἔγκαταστάσεις, αὗται θὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς μισθωτίας καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Δημόσιον (Βλ. ἀρθρ. 19ον).

Ἡ δημιουργούμενή ὡς ἄνω, ἴδιομορφος κατάστασις ἐκ τῆς συνπάρεξεως ἐντὸς τωῦ χώρου τοῦ μεταλλείου, ένον προσώπου μὲ ἀπόλυτον κυριότητα ἐπὶ τῷ ἔγκαταστάσεως ὅρθοιο γιῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου—πλὴν τῶν ἀναψυθησομένων διαφόρους φύσεως θεμάτων καὶ προστριβῶν—καθιστᾶται ἐπὶ τῷ ἔγκαταστάσεως μεταλλείου ἀνέφικτον, τὴν νέαν ἐκμίσθωσιν τοῦ μεταλλείου ὥστε τελικῶς νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ ἐξαγορᾶ τῶν ἔγκαταστάσεων τῆς μισθωτίας. Παρότι τὸ γενοῦς ὅτι, ἡ μισθωτία ἔπεισται καὶ κορισμοποιεῖ τὰς ὑπαρχούσας ἔγκαταστάσεις τοῦ μεταλλείου χωρὶς τὴν καταβολὴν οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ.

7.—Ἡ ἔξετασις τοῦ φορολογικοῦ σκέλους τῆς συμβάσεως (βλ. ἀρθρ. 20ον) προβάλλει εἰκόνα προνομούσιον μεταλλείας, ὅποια τυγχάνει ἰδιαιτέρως οἰκονομο-φορολογικῆς μεταχειρίσεως.

α) Ἡ ἔταιρία, κατὰ τὴν 48ετῆ διάρκειαν τῆς μισθώσεως, θὰ καταβάλῃ παγίως τὴν οήμερον ἰσχύουσαν φορολογίαν. Ἀντιθέτως, ὅποιαν τὴν ἀπολαύσῃ τῆς τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι μειώσεως τῶν φόρων, εἰς οὓς ὑπό ποσοῦ κενταὶ αἱ μελλοντικαὶ ἐπιχειρήσεις.

β) Ἀπαλλάσσεται, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν μεταφορὰν μέχρι τοῦ τόπου τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν πάσης φύσεως μηχανημάτων, πρώτων ὑλῶν, ἐφοδίων, ὑλικῶν καὶ πληθωρῆς παντὸς φόρου, δασμοῦ, εἰσφορᾶς ἢ δικαιώματος ὑφισταμένων ἢ μελλοντικῶν (Βλ. ἀρθρον 20ον συμβ. παραγ. 2).

Ἐκ τῆς ὡς εἰσηγηταὶ διασχεδοῦνται εἰσαγωγῶν εἰς τὸν Εξωτερικὸν, καὶ πρόκλησιν κοινωνικῶν προβλημάτων.

8.—Τέλος, ὁ χαρακτηρισμὸς καὶ ἀναγνώρισις τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς μεταλλευτικῆς, ἀπαλλάσσει ταύτην ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ Νόμου 843]1947, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ διασεδεῖς ἐπιχειρήσεις—αἵτινες χαρακτηρίζονται ὡς Βιομηχανικαὶ—ὑπόκεινται εἰς τὰς γνωστὰς φορολογίακας καὶ λοιπὰς ἐπιβαρύνσις (βλεπ. ἀρθρ. 21ον).

ΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω διερευνήσεως

δραχμῶν ἐτησίως.

Αἱ ἀνωτέρω εὐνοϊκαὶ φορολογίαι προϋποθέσεις, προσανέλαβεν τόσον ἔξαιρετικὰ εὔνοικον δρους διὰ τὴν μισθωτίαν ὥστε, ἐν τελικῇ ἀναλύσει, νὰ ἀποβαίνῃ ἐπιζημία διὰ τὴν ἐν γένει Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ νὰ δημιουργῇ δυσμενεῖς προϋποθέσεις καὶ συνήθηκαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μεταλλείας καὶ δρολογικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ὑπογένου μας πλούτου.

βάνου διὰ τὴν παραγωγὴν-ἀποκλειστικῶς—διπύρου Μαγνησίας.

3.—Ἐντὸς τῆς πρώτης τριετίας, ἵδρυσις ἔργοστασίου πυριμάχων βιομηχανικῶν προϊόντων.

B. Οἰκονομικὰ—Φορολογικά.

1—Αὕτους αἱ λιμάκωσις τοῦ παγίου ἐλαχίστου ἐησίου μισθώματος, διὰ τὰς περιπτώσεις ἀδικαιολογήτου μερικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀργίας τοῦ μεταλλείου.

2.—Πώλησις τῶν προϊόντων εἰς τὰς διεθνεῖς τιμάς.

3.—Μεταφορὰ τῆς κυριότητος τῆς ἔταιρίας ἐπὶ τῷ ἔγκαταστάσεων

4.—Κατάργησις ἀτελειῶν εἰσαγωγῶν ἐκ τοῦ Εξωτερικοῦ, ἔξαιρεσι τῶν μηχανημάτων, ἔγκαταστάσεων, μηχανικοῦ ἐν γένει τοῦ Επιβατικοῦ.

5.—Ισοτιμίαν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων μὲ τὰς διαφοράς μεταλλεύσεων μηχανημάτων.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Διάλεξις περὶ Ἀγίου Ορούς.

Εἰς τὸ φοροντιστήριον τῆς εὐαγγελικῆς ἀκαδημίας τῆς πόλεως Ντάριματος, δὲ ἐκ μονάχου καθηγητῆς Ἐλλερο, ἐδώσει διάλεξιν περὶ Ἀγίου Ορούς, ἡ οἵτις κατεγορεῖται εἰς τὴν ζωτανοτέραν μετάδοσιν τῆς μυστικοπαθοῦ καὶ ἀγνῆς ἀτμοσφαίρας πολλῶν περιβάλλοντας τὸν θεραπευτικὸν πειθό

